

ČESKÁ KOMORA AUTORIZOVANÝCH INŽENÝRŮ A TECHNIKŮ ČINNÝCH VE VÝSTAVBĚ

Rada pro podporu rozvoje profese ČKAIT

METODICKÁ POMŮCKA K ČINNOSTI AUTORIZOVANÝCH OSOB

**FINANCE A DANĚ
AUTORIZOVANÝCH OSOB 2013**

MP 10.1

6. 3. 2014

Autor:

Ing. Milan Muška, daňový poradce firmy TAX – EPOS s.r.o.

Anotace:

Cílem pomůcky je jednoduše sdělit základní zásady jak řádně splnit povinnosti poplatníka, přispět tak na chod státu a současně uhradit pouze to, co skutečně je podle zákona nutné, a přitom se nevystavovat nebezpečí následného postihu. Praktický postup je zaměřen na vedení daňové evidence za rok 2013, závěrku, až po informace jak vyplnit daňové přiznání. Nenahrazuje přesný text daňových zákonů, v řadě případů jde o výklady a zkušenosti, které nemusí platit na všechny konkrétní případy. Nelze tedy tuto příručku brát jako jediný a neomylný zdroj informací, ani jako stoprocentní záruku proti názorům finančních úřadů.

OBSAH

	str.
Úvod	2
1 Způsob výkonu činnosti AO	3
2 Daňová soustava v ČR	3
3 Daňová evidence autorizovaných osob	4
3.1 Daňová evidence	4
3.1.1 Záznam o příjmech a výdajích	4
3.1.2 Evidence pohledávek a závazků	5
3.1.3 Evidence hmotného a nehmotného majetku	6
3.1.4 Zápis o daňové evidenci	7
3.1.5 Doklady k záznamům v DE	7
3.2 Záznamní povinnost	8
3.3 Účetnictví	9
4 Daň z přidané hodnoty	9
4.1 Základní pojmy k DPH a výklad MF ČR k uplatňování DPH ve výstavbě	9
5 Výdaje AO – OSVČ.....	10
5.1 Daňové výdaje AO zachycené v daňové evidenci během roku	10
5.2 Daňové výdaje AO v závěrce k daňové evidenci	17
5.2.1 Odpisy	17
5.2.2 Rezervy	18
5.3 Co není daňovým výdajem (§ 25)	19
5.4 Pojistné sociální, nemocenské a zdravotní	19
6 Daňové přiznání za rok 2013.....	19
6.1 Podklady daňového přiznání	19
6.2 Daňové přiznání	20
6.3.21 Placení záloh.....	21
6.4.20 Změny pro rok 2013 neuvedené v jiných kapitolách.....	21

PROFESIS – Integrovaný profesní informační systém ČKAIT je určen autorizovaným osobám. Autoři materiálu žádají členy ČKAIT o konstruktivní připomínky, které umožní metodické pomůcky v příštích letech zkvalitnit. Staňte se spoluautory dalších vydání. Dovolujeme si Vás požádat i o Vaše vlastní zkušenosti, speciální postupy, pomůcky a materiály, pokud budete souhlasit s jejich zpřístupněním pro své kolegy.

Upozornění

Tento dokument je určen výlučně pro autorizované osoby – členy ČKAIT, které jsou výhradně oprávněny pořizovat pro svou potřebu jeho tiskové kopie. Jakékoliv další šíření v tištěné, elektronické či jiné podobě ke komerčním účelům prostřednictvím dalších fyzických nebo právnických osob je možné pouze s výslovným souhlasem vydavatele.

ÚVOD

Vážení kolegové,

pro mnohé z Vás zůstává vedení daňové evidence, resp. účetnictví, a každoroční daňové přiznání velkou nepřijemností. Komora v rámci podpory výkonu povolání malého a středního podnikání i svobodného povolání autorizovaných osob zajišťuje v rámci vydání metodických pomůcek pro Vaši činnost i výběr informací z oblasti ekonomie. Cílem těchto pomůcek je jednoduše sdělit základní zásady jak řádně splnit povinnosti poplatníka, přispět tak na chod státu a současně uhradit pouze to, co skutečně je podle zákona nutné, a přitom se nevystavovat nebezpečí následného postihu.

Praktický postup je zaměřen na vedení daňové evidence za rok 2013, účetní závěrku, až po informace jak vyplnit daňové přiznání. Uvádíme postupy prakticky, pokud možno bez citace zákonů a paragrafů (i když úplně to nejde).

Doporučení:

K výkonu činnosti AO se doporučuje živnostenský list (ŽL) a fakturaci realizovat na základě vydaného ŽL – možnost uplatnění zákonem stanovených 60 % paušálních výdajů. V případě, že AO nevlastní ŽL a nefakturuje na základě ŽL po celý rok, lze uplatnit paušální výdaje ve výši 60 % pouze od té doby, co AO vlastní ŽL, uzavírá smlouvy a fakturuje podle tohoto ŽL. Za dobu, kdy AO nevlastnila ŽL, může si uplatnit pouze 40% paušální výdaje.

Tato příručka ovšem nenahrazuje (tak jako všechny příručky) přesný text daňových zákonů, v řadě případů jde o výklady a zkušenosti, které nemusí platit na všechny Vaše konkrétní případy. V neustále narůstajícím obsahu daňových zákonů, kolotoči změn s řadou výjimek, je neustále těžší vybrat jednoduchý text, použitelný pro běžný případ autorizované osoby. Nelze tedy tuto příručku brát jako jediný a neomylný zdroj informací, ani jako stoprocentní záruku proti názorům místně příslušných finančních úřadů.

Aby tato pomůcka plnila svůj účel, prosíme Vás o zaslání všech Vašich připomínek, daňových i účetních problémů na moji adresu. Využijte je okamžitě v aktualizaci jako doplnění, případně nápravě chyb a omylů tak, aby tato pomůcka skutečně sloužila svému účelu. Sdělte mi laskavě i na které další části účetní a daňové problematiky ve své praxi narazíte a které by bylo vhodné publikovat pro širší veřejnost. Předem děkuji za Vaše připomínky a požadavky na vyjasnění.

Ing. Milan Muška

1 ZPŮSOB VÝKONU ČINNOSTI AO

Z množství možností, jak autorizované osoby vykonávají své povolání, se tato pomůcka zaměřuje na základní kategorie příjmů plynoucích:

- z výkonu svobodného povolání,
- z činnosti osoby samostatně výdělečně činné na základě živnostenského oprávnění.

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, uvádí v § 158, že „vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k výkonu těchto činností podle zvláštního předpisu (např. zákon č. 360/1992 Sb.)”.

Za vybrané činnosti zákon považuje:

- **projektovou činnost** ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlašované stavby podle § 104 odst. 2 písm. a) až d), pro provádění stavby a pro nezbytné úpravy;
- **odborné vedení provádění stavby nebo její změny.**

2 DAŇOVÁ SOUSTAVA V ČR

Daňová soustava České republiky je tvořena základními zákony, jejichž počátek vzešel z transformace české ekonomiky v roce 1992; je neustále doplňována desítkami novelizací vydávaných jednotlivými vládami v souvislosti s politickým a ekonomickým vývojem. Základními pilíři této daňové soustavy jsou:

- Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů;
- Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty;
- Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční;
- Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí;
- Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Ve vazbě na podnikání autorizovaných osob mají dále značný význam zákony, které se sice nenazývají daňovými, ale ve vztahu k podnikatelské činnosti nejsou ničím jiným než dalším druhem daně:

- Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti;
- Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění.

3 DAŇOVÁ EVIDENCE AUTORIZOVANÝCH OSOB

3.1 DAŇOVÁ EVIDENCE

Pro fyzické osoby samostatně výdělečně činné, jejichž obrat nepřekročí v kalendářním roce 25 mil. Kč, není stanovena povinnost vést účetnictví, ale pouze tzv. daňovou evidenci. Ta není upravena zákonem o účetnictví, ale § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Ten obsahuje následující zásady:

Daňová evidence zajišťuje zjištění základu daně z příjmů a obsahuje údaje o:

a) příjmech a výdajích v členění potřebném pro zjištění základu daně;

b) majetku a závazcích

- pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví, není-li dále stanoveno jinak (praktický postup viz dále);
- zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a závazků provede poplatník k poslednímu dni zdaňovacího období. O tomto zjištění provede zápis a o případné rozdíly upraví základ daně;
- poplatník je povinen uschovávat daňovou evidenci za všechna zdaňovací období, pro které neskončila lhůta pro vyměření daně stanovená zákonem č. 586/1992 Sb. V případě, že poplatník je plátcem DPH, pak alespoň 10 let po skončení zdaňovacího období.

Systém daňové evidence obsahuje:

- a) **Záznam o příjmech a výdajích** – zaznamenávají se příjmy a výdaje v hotovosti a pohyby na podnikatelském účtu provedené bankou, a to do 31. 12. běžného roku.
- b) **Záznam o pohledávkách a závazcích** – seznam přijatých a vydaných faktur s údajem o jejich proplacení.
- c) **Evidence hmotného a nehmotného majetku** (většinou přímo ve spojení s evidencí daňových odpisů).
- d) **Mzdová evidence** – u autorizovaných osob, které zaměstnávají další pracovníky.
- e) **Záznam o přijatých a poskytnutých zdanitelných plněních** – u autorizovaných osob, které jsou plátcí DPH.

3.1.1 Záznam o příjmech a výdajích

Veškeré zápisy jsou účtovány jako finanční operace. To znamená, že lze zaúčtovat pouze ty případy, kdy došlo ke skutečnému pohybu peněz:

- o příjem a výdej v hotovosti;
- o příjem a výdej na běžném účtu u peněžního ústavu;
- o průběžné položky (převody mezi bankou a pokladnou, popř. účtování daně z přidané hodnoty);
- o nezdanitelné příjmy (např. půjčky, dotace, příjmy zdaněné zvláštní sazbou daně apod.);
- o výdaje, které nejsou odpočitatelnou položkou nutnou na dosažení příjmu podnikatele.

Zápisy se uskutečňují chronologicky v časovém sledu podle dokladů. Veškeré doklady, o nichž je veden záznam, je nutno uchovávat, a to:

- o doklady o příjmech v hotovosti, doklady o výdajích v hotovosti;
- o výpisy z bankovních účtů a k nim příslušné faktury vydané a přijaté;
- o další doklady (např. pojišťovací smlouvy, nájemní smlouvy apod.).

Evidenčním obdobím je kalendářní rok. Podle § 5 zákona o dani z příjmu je jednoznačně možno zahrnout do daňového základu pouze příjmy a výdaje fyzického pohybu finančních prostředků, uskutečněného **mezi 1. 1. a 31. 12. běžného roku**.

a) Záznamy o příjmech

Jako příjmy se uvádějí veškeré přijaté peníze do pokladny firmy a na běžný účet. Veškeré příjmy autorizované osoby plynoucí z její činnosti ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb., jsou příjmy ze služeb.

Jako ostatní zdanitelné příjmy se uvádějí:

- o úroky naběhlé na běžném účtu (běžný účet není úročen zvláštní sazbou daně a je nutno jej zahrnout do příjmů z kapitálového majetku, tj. § 8);
- o příjmy z prodeje majetku, popř. zásob (pokud jsou zdanitelné);
- o ostatní příjmy vytvářející příjem autorizované osoby (např. příjmy z podnájemní smlouvy z poskytnutí autorských práv, licencí apod.).

Jako příjmy nezdanitelné se evidují tyto druhy příjmů:

- o půjčka podnikatele, popř. dalších osob do podnikání;
- o úvěr od peněžních ústavů poskytnutý AO;
- o ostatní nezdanitelné příjmy.

Protože se na běžném účtu občas objeví i mylné příjmy (chybné zaslání peněz), zaznamenají se tyto mylné platby a výdaje do průběžných položek.

Pozor:

V případě nevrácení mylného příjmu do 31. 12. běžného roku je i mylná platba zdanitelným příjmem.

b) Záznamy o výdajích

Výdaje, které ve smyslu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jsou výdaji **nutnými na dosažení, zajištění a udržení příjmů**. Pokud podnikatel zaměstnává zaměstnance, zaznamenává také mzdové náklady, a to včetně zálohy na daň z příjmu zaměstnance, i když tuto za něj odvádí. Dále zaznamenává za zaměstnance odvody na sociální a zdravotní pojištění. Všechny ostatní výdaje, které jsou odečitatelné v daňové evidenci, vede pod pojmem Provozní režie.

Které výdaje se uznávají jako výdaje nutné na dosažení, zajištění a udržení příjmů, určuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (sopsis je uveden v *kap. 5*).

Nákup drobného hmotného majetku (DDHM) se od zrušení této kategorie eviduje jako spotřeba materiálu (hranice 40 000 Kč u DHM, resp. 60 000 Kč u DNM, zůstala nezměněna).

Pokud autorizovaná osoba provozuje stavební činnost, eviduje i nákup stavebního materiálu.

Výdaje, které nejsou uznanými výdaji, se zaznamenají jako ostatní výdaje neovlivňující základ daně – sem se zaznamená i nákup hmotného majetku přes limit zákona o dani z příjmu, tj. přes 40 000 Kč.

c) Záznamy o DPH

Pokud se stane autorizovaná osoba plátcem DPH, vede samostatnou záznamní povinnost podle zákona o DPH. Veškeré odvody DPH zaznamenává jako nedaňové výdaje. Veškeré vratky DPH od finančního úřadu zaznamenává jako nezdánitelné příjmy.

d) Záznamy průběžných položek

Zúčtování přesunů finančních prostředků z běžného účtu do pokladny a naopak se zaznamenává pro kontrolu stavu finanční hotovosti a běžného účtu. Výběr hotovosti z běžného účtu znamená v daném okamžiku příjem do pokladny, který se ovšem na běžném účtu jako výdej díky periodicitě výpisů objeví mnohem později. Po získání výpisu z běžného účtu se provede opačný záznam. Průběžné položky musí být vyrovnány ke konci roku.

e) Doplnující poznámky k záznamům

Záznamy je možno vést i ve valutách. Aktuální příjmy a výdaje se uvádějí v Kč, přepočteny budou příslušné měny doloženým účetním dokladem v den provedené spotřeby. Kursový rozdíl se potom musí vyrovnat na základě propočtu, provedeného podle příslušného nařízení vlády ČR.

Je nutno zachovávat **pořadí časové posloupnosti záznamů všech příjmů a výdajů**.

Při sloučení hospodaření firmy s osobní spotřebou by mohla nastat v průběhu roku situace – záporný stav v pokladně. Tento stav musí být ihned odstraněn osobním vkladem podnikatele, záporný stav v pokladně není ze strany FÚ tolerován. Záznamy o stavu běžného účtu a pokladny nejsou v daňové evidenci předepsány a jejich vedení (počítačové) slouží především ke kontrole celkového stavu hospodaření podnikatele.

3.1.2 Evidence pohledávek a závazků

V záznamech vydaných a přijatých faktur a jiných dokladů vztahujících se k pohledávkám a závazkům se evidují:

- jednotliví dlužníci a věřitelé;
- poskytnuté a přijaté zálohy;
- úvěry;
- pohledávky na manka a škody;
- závazky, popř. pohledávky k finančnímu úřadu u daně z příjmu;
- závazky, popř. pohledávky ke správě sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám;
- nárok na nadměrný odpočet a vrácení DPH za zdaňovací období; daňová povinnost na DPH;
- ostatní pohledávky a závazky.

Záznamy umožňují průběžnou kontrolu pohledávek a závazků. Stav pohledávek a závazků se přenáší do daňové evidence k poslednímu dni zdaňovacího období jako součást zápisu upravující majetkovou hodnotu firmy (uvádí se stav pohledávek a závazků od počátku podnikání). Záznamy slouží k zachycení vypořádání pohledávek a závazků na základě vydaných či přijatých faktur. Jejich význam je dán především evidencí a nutností vymáhat od neplatících subjektů dlužné pohledávky.

Pozor:

V případě přechodu z DE na paušální výdaje, či obráceně, přerušení podnikatelské činnosti, či ukončení podnikatelské činnosti, jsou pohledávky připočítatelnou položkou zvyšující základ daně a závazky snižující základ daně.

3.1.3 Evidence hmotného a nehmotného majetku

Podnikání autorizované osoby (a nemusí jít vždy pouze o stavební činnost) vyžaduje i určitou podporu technickými prostředky – předměty jako počítač, kancelářské zařízení, kopírka či automobil představují hmotný majetek, programové vybavení (software) potom nehmotný majetek. Tato evidence se rozděluje na tyto základní části:

- **Dlouhodobý nehmotný majetek – DNM** – tento majetek tvoří výsledky výzkumu a vývoje, software a ocenitelná práva (např. autorská). V operativní evidenci se vede majetek s dobou použitelnosti delší než jeden rok:
 - v ceně 7 000 – 60 000 Kč (drobný dlouhodobý nehmotný majetek – DDNM);
 - v ceně jedné položky převyšující 60 000 Kč jako dlouhodobý nehmotný majetek – DNM;
 - majetek v ceně do 7 000 Kč se neeviduje.
- **Dlouhodobý hmotný majetek – DHM odpisovaný** – tj. movité i nemovité jednotlivé věci a jejich soubory v ceně vyšší než 40 000 Kč s dobou použitelnosti delší než 1 rok. Tyto předměty se při pořízení zaznamenávají jako výdaje, neovlivňující základ daně. Do výdajů lze zahrnout pouze tzv. daňové odpisy podle zákona č. 586/1992 Sb.
- **Pozemky** nutno evidovat zvlášť, neboť se neodpisují, výdaj na jejich pořízení není daňovým výdajem.
- **Drobný hmotný majetek** – movité věci, jejichž hodnota je nižší než 40 000 Kč a přitom vyšší než 3 000 Kč s dobou životnosti delší než 1 rok. V záznamech se uvedou jako výdaj, vede se jejich samostatná evidence. Pokud dojde k opětovnému prodeji drobného hmotného majetku, který patří do obchodního majetku firmy, je nutno tento příjem opět zahrnout jako příjem zdanitelný!
- **Technické zhodnocení hmotného majetku**, odpisovaného, pokud v kalendářním roce překročí částku 40 000 Kč.

V evidenci majetku se u DNM a DHM uvádí:

- inventární číslo;
- název nebo popis předmětu či souboru;
- datum pořízení, číslo dokladu, kterým byl pořízen;
- vstupní cena;
- zvolený způsob odpisování;
- zařazení do odpisové skupiny;
- výše daňových odpisů za příslušný rok;
- měsíc, rok a způsob vyřazení.

Jedenkrát ročně je zapotřebí provést **inventuru majetku**, zejména vyjasnit, kde se které předměty určené k činnosti firmy nacházejí, neboť při případné daňové kontrole musí být prokazatelně k dispozici. Součástí zápisu daňové evidence je **inventurní soupis**. O zjištěné rozdíly se musí upravit příjmy a výdaje. Současně se provede **výpočet daňových odpisů** za příslušný rok a o jejich souhrn se upraví rozdíl mezi příjmy a výdaji podle § 7 zákona o daních z příjmů.

Evidence zásob – vede se podle druhu zásob v počítači, nebo na skladových kartách. Zásoby představují:

- materiál do spotřeby;
- nedokončená výroba;
- výrobky a zboží do okamžiku prodeje.

3.1.4 Zápis o daňové evidenci

Zápis o daňové evidenci musí být proveden na konci zdaňovacího období, nebo ke dni ukončení či přerušeni podnikatelské činnosti.

Ze záznamů o příjmech a výdajích vedených v průběhu roku získáme důležité závěrečné údaje, a to:

- součet zdanitelných příjmů;
- součet výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Před provedením zápisu je dobré si jmenovitě vypsát jednotlivé výdaje související s příjmy a provést znovu kontrolu jejich oprávněnosti. V zápise se uvede rozdíl mezi příjmy a výdaji jako základní výsledek hospodaření podnikatele za zdaňovací období. Dále se uvedou veškeré skutečnosti, vyplývající ze závěrečných úprav daňové evidence ve smyslu § 7b zákona o daních z příjmů. Jedná se o tyto skutečnosti:

a) Úpravy příjmů zahrnovaných do základu daně

- hmotný a nehmotný investiční majetek vytvořený vlastní činností, pokud výdaje na jeho pořízení byly účtovány jako náklady;
- zisky z kurzových rozdílů (pokud existuje i valutový účet);
- rozpuštění zákonných rezerv;
- případné další zdanitelné příjmy.

b) Úpravy výdajů, které jsou daňově uznatelné, ale neúčtují se v průběhu roku

- odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku;
- zůstatková cena dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku v případě jeho prodeje (podle zákona o daních z příjmů);
- ztráty z kurzových rozdílů;
- tvorba zákonných rezerv;
- poměrná výše nájemného u leasingu – doúčtování rozdílů;
- případné další výdaje podle zákona o dani z příjmů/ např. paušální výdaje na vozidlo/.

c) **Zápis o daňové evidenci** se po doplnění těchto údajů uzavře závěrečnými součty příjmů a výdajů.

3.1.5 Doklady k záznamům v DE

Zápisy v daňové evidenci musí být podloženy doklady, které zajistí její průkaznost.

Doklady musí mít tyto náležitosti:

- číslo dokladu;
- název dokladu (příjmový, výdajový);
- obchodní jméno, sídlo toho, kdo doklad vystavil, IČ a DIČ;
- rozsah a předmět zdanitelného plnění (obchodního případu);
- datum vystavení dokladu;
- výši cen za jednotku, počet jednotek a cenu celkem;
- podpis, popř. razítko toho, kdo doklad vystavil.

U plátců DPH další náležitosti, stanovené zákonem o dani z přidané hodnoty.

Veškeré doklady nutno průběžně číslovat tak, aby číslování souhlasilo s vedením záznamů. Doklady se doporučuje archivovat v rychlovazačích.

Doklady je třeba si nechávat po dobu 5 let. Doklady pro potřeby daně z přidané hodnoty, zápisy o daňové evidenci 10 let a mzdové listy po dobu 30 let. V případě, že poplatník uplatňuje ztrátu z podnikání, či uplatňuje leasing při podnikání, je třeba uložení dokladů adekvátně prodloužit, neboť poplatník je při kontrole povinen doložit FÚ daně skutečnosti, a bez dokladů daně skutečnosti neprokáže.

Dokladem je i faktura vystavená autorizovanou osobou. Ta musí mít náležitosti výše uvedené. Kromě toho musí být označena od 1. 7. 2001 i údaji o registraci podnikatele, tj. registračním číslem, místem, datem zápisu u živnostenského úřadu u osob podnikajících na živnostenský list, číslem autorizace a údaji o ČKAIT u osob provozujících činnost jako svobodné povolání, anebo údaji o zápisu do Obchodního rejstříku u osob do něj zapsaných!

3.2 ZÁZNAMNÍ POVINNOST

Novelizace zákona o dani z příjmu, která od roku 2006 zvýhodnila použití tzv. paušálních výdajů, tuto možnost pro rok 2009, 2010, 2011, 2012 i pro rok 2013, pro některé kategorie osob samostatně výdělečně činných, dále zvýhodnila. **Mezi ně patří autorizované osoby v pozici živnostníků, tj. osob vlastnicích ŽL, uzavírajících smlouvy na základě ŽL a fakturujících na základě ŽL.**

Použití paušálních výdajů je výhodné především pro ty, kteří nemají zaměstnance, příliš nekooperují a racionálně váží své výdaje. Velkou výhodou tohoto způsobu je skutečnost, že není třeba dokladovat žádné výdaje, není nutné přemýšlet o tom, zda je výdaj daňově uznatelný, ani mnohdy zbytečně do firmy vnášet pořízení předmětů, které jsou typicky určeny pro osobní užití vlastníka, řešit problémy s rozlišením soukromých jízd a použití firemního telefonu pro soukromé účely, řešit platbu televizních a rozhlasových poplatků a podobné problémy.

U každého, jemuž prosté propočtení výdajů minulého roku ukáže, že paušální výdaje jsou alespoň rovny skutečně vyúčtovaným, **plně doporučujeme jejich použití.**

Zákon o dani z příjmu v novelizovaném § 7 odst. 7 říká:

„Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmu, může uplatnit výdaje ve výši:

a) 60 % z příjmů podle odst. 1 písm. b) příjmy ze živnosti (s výjimkou příjmů ze živností řemeslných),

b) 40 % z příjmů podle odst. 1 písm. c) z jiného podnikání podle zvláštních předpisů, nejvýše však v částce 800 000 Kč, tj. z příjmů do výše 2 000 000 Kč ročně.

Z toho plyne, že paušál pro autorizovanou osobu podnikající v postavení svobodného povolání činí 40 % do výše roční fakturace 2 000 000 Kč, a pro tu, která podniká na základě živnostenského listu – projektová činnost ve výstavbě – 60 %.

Poplatník, který uplatňuje výdajové paušály u příjmů z podnikání, si navíc nemůže snížit daň na manželku (manžela), ani uplatnit daňové zvýhodnění na vyživované dítě, pokud součet dílčích základů, u kterých byly tyto výdaje uplatněny, přesahuje 50 % celkového základu daně z příjmů v daném zdaňovacím období.

§ 7 odst. 8 ZDP je uvedeno:

„Uplatní-li poplatník výdaje podle odst. 7, má se za to, že v částce výdajů jsou zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů v podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti. Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 7, je povinen vždy vést záznamy o příjmech a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činností.“ **Počínaje rokem 2008 pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění již není daňově uznatelným nákladem a k paušálním výdajům se již nepřipočítává.** Totéž platí i o nemocenském pojištění, pokud jej podnikatel s nějakou pojišťovnou sjedná (není povinné).

Prakticky tedy veškeré své evidované příjmy vynásobí AO, s ŽL platným od 1. 1. daného roku, příslušným procentem a odečte tuto částku jako výdaje a již dále nesmí odečíst výdaje na sociální a zdravotní pojištění.

Poplatník má zákonem uloženu pouze tzv. **záznamní povinnost**. Poplatník je povinen vést v tomto případě **záznamy o příjmech a evidenci pohledávek** vzniklých v souvislosti s podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činností. Ve skutečnosti, byť to není v zákoně přímo uvedeno, musí ještě evidovat svůj dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek, přestože nemůže uplatnit odpisy.

Pozor:

Přechod na uplatnění paušálních výdajů za rok 2013 je ovšem možný pouze se současným uplatněním § 23 odst. 8 písm. b)2 a odst. 8 písm. b)3, tj. pro toho, kdo prokazatelně neměl k datu 31. 12. 2012 pohledávky a závazky (skutečné, popř. uvedené v tab. D Přílohy 1 daňového přiznání). Ustanovení se týká postupu při přechodu metody. Prakticky to znamená (jak jsme již upozorňovali dříve), že v daňové závěrce za rok 2012 bylo nutno přizdat všechny nezaplacené pohledávky a snížit základ daně o závazky, které byly prokazatelně evidovány. Tedy i veškeré vydané faktury z předchozích let, z roku 2012 i z konce roku 2012, a které budou uhrazeny až v roce 2013, je nutno zahrnout do příjmů 2012 (do daňového přiznání) a opačně. (Pokud se někdo rozhodne v průběhu roku 2013 k přechodu na paušální výdaje, je nutno prověřit závěrku konce roku 2012. Závazkové faktury budou snižovat základ daně (ZD), pohledávky budou ZD zvyšovat. Dodanění bude provedeno na základě **dobře doloženého daňového přiznání za rok 2012. Počínaje daňovým přiznáním za rok 2010 toto dodatečné DP i za rok 2012 nebude penalizováno.**

Tento postup ukládá § 23 odst. 8 písm. b)2 a odst. 8 písm. b)3, jenž požaduje, aby při změně metody byl rozdíl mezi příjmy a výdaji upraven o výši pohledávek a závazků, nespotebovaných zásob, rezerv, leasingu apod. Tedy přechod na paušální uplatnění výdajů za rok 2013 je nejlépe systémově připravit již v závěrce roku 2012, neboť není povinnost případně podávat dodatečné DP. Uplatnění paušálních výdajů neruší všechny další možnosti kombinací daní (rozdělení na spolupracující osoby, souběh příjmů).

3.3 ÚČETNICTVÍ

Pro všechny ostatní subjekty, tj. **fyzické osoby s ročním obratem nad 25 mil. Kč**, fyzické osoby, které se dobrovolně rozhodly, a **všechny právnické osoby** platí povinnost vést **účetnictví**. Pojem účetnictví znamená to, co je dosud známo pod pojmem „Podvojně účetnictví“. V § 9 zákona č. 437/2003 Sb., je dána možnost vést účetnictví i ve **zjednodušeném rozsahu**. S ohledem ke složitosti celého problému doporučuji případně zpracování účetnictví odbornou firmou.

4 DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY

4.1 ZÁKLADNÍ POJMY A DPH A VÝKLAD MF ČR K UPLATŇOVÁNÍ DPH VE VÝSTAVĚ

Aktuální informace a výklady ke konkrétním problémům je možno najít na webových stránkách Ministerstva financí ČR, na adrese: www.mfcr.cz. K problematice uvádíme základní pojmy:

Plátce DPH – zákon definuje v § 5 osobu povinnou k dani. Je to fyzická či právnická osoba (i nezaložená za účelem podnikání), **pokud uskutečňuje ekonomické činnosti**. Zákon definuje v § 5 odst. 2 jako ekonomickou činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby... jakož i **nezávislé činnosti právníků, inženýrů, architektů ...**

Plátcem DPH, osobou povinnou k dani se stane podle § 6 odst. 1 ten, jehož obrat v souhrnu za jakýchkoliv posledních 12 kalendářních měsíců **překročí 1 000 000 Kč**. Obratem se podle § 4a rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží, převod nemovitosti a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku. Do obratu se ale zahrnují i příjmy z nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor a příjmy z finančních činností. (Tedy kdo vedle činnosti OSVČ, ještě pronajímá např. bytový dům, musí kumulativně tyto příjmy sečíst!)

Pozor:

Plátcem se stane každý, u nějž kumulovaně obrat překročí 1 000 000 Kč v běžném měsíci (součtem za posledních dvanáct). Ten je povinen se přihlásit k registraci nejpozději do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročil stanovený limit. Plátcem se potom stane od 1. dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročil stanovený obrat.

Sazba daně – projektová činnost: uplatňuje se základní sazba 21 %!

Pokud se uskutečňuje v rámci přípravy stavby, např. projektová příprava pro realizaci stavby v rámci komplexní dodávky stavby pro bydlení, může být zahrnuta do této stavby, nesmí však být samostatnou položkou (viz výklad MF ČR).

Zdaňovací období – je běžně kalendářní čtvrtletí pro plátce, který za předcházející rok nedosáhl obratu vyššího než 10 mil. Kč. Při obratu větším než 10 mil. Kč, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

Pro správné stanovení sazby daně při výstavbě a pro přenesení daňové povinnosti je třeba se podívat na platné pokyny a výklady Ministerstva financí ČR www.mfcr.cz.

5 VÝDAJE AO – OSVČ

Správné stanovení daně z příjmů podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se odvíjí od respektování některých pravidel, jejichž výklad následuje v dalších kapitolách. Ta samozřejmě nenahrazují znění zákona, jsou však vodítkem pro postup autorizovaných osob, které neuplatňují výdaje paušálně.

5.1 DAŇOVÉ VÝDAJE AO ZACHYCENÉ V DAŇOVÉ EVIDENCI BĚHEM ROKU

Přehled výdajů, které podle platných právních předpisů je možno u autorizované osoby samostatně výdělečně činné uznat za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, vedené v daňové evidenci, včetně závěrkových úprav.

Podle § 24 zákona o dani z příjmu jsou nákladem uznaným na dosažení, zajištění a udržení příjmu tyto typy výdajů (§ 25 naopak stanoví, co jako daňový výdaj uznat nelze):

Výdaje vyplývající z daňové evidence v průběhu roku:

- spotřeba materiálu;
- provozní režie (včetně závěrkových operací);
- mzdové náklady, včetně sociálního a zdravotního pojištění za zaměstnance.

Výdaje – uzávěrkové operace:

- odpisy hmotného a nehmotného majetku (veškeré účtování o majetku – viz závěrkové úpravy);
- rezervy;
- další druhy výdajů uvedené v § 24 zákona o dani z příjmu.

§ 24 odst. 1. uvádí: „Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši **prokázané poplatníkem** a ve výši stanovené zákonem.“

a) Spotřeba materiálu

U autorizovaných osob, které provozují stavební činnost (malé dodavatelské organizace), představuje rozhodující složku nákladů. Spotřebu materiálu, výrobků, zboží zahrnuje do výdajů na základě účetních dokladů v rozsahu odpovídajícím realizaci dodávek pro jednotlivé obchodní případy; vždy musí být doložitelná vazba spotřeby s realizovanou zakázkou. Proto je nezbytné vést alespoň minimální rozsah skladové evidence, která rozděluje nakoupený materiál, výrobky a zboží k jednotlivým stavbám. *(To slouží pro dohledání skutečných a odpovídajících nákladů k fakturovaným částkám za stavební práce. Je to předmětem zájmu FÚ zejména u staveb přecházejících z roku na rok a ukončovaných těsně před účetní závěrkou.)*

b) Provozní režie – zahrnuje tyto typy výdajů:

b1) Pronájem kanceláře AO (podle § 24 odst. 2 písm. h))

- smluvní nájemné kanceláře, pokud je pronajata v domě ve vlastnictví jiné fyzické či právnické osoby (**Pozor!** Pokud jde o osobu blízkou vlastníci nemovitost, musí být výše nájemného ve výši obvyklé v dané lokalitě a v daném čase !);
- úhrada nákladů za skutečně spotřebovanou el. energii, vytápění, vodné a stočné, plyn, náklady na odvoz odpadků, popř. další náklady služeb, souvisejících s pronájmem (např. ostraha objektu, úklid, listovní služba apod.). Veškeré náklady musí být hrazeny na základě platné nájemní smlouvy (popř. přímé smlouvy s dodavatelem energie či služby) s pronajímatelem objektu, musí být řádně doloženy fakturací – daňovými doklady, pokud nejde o pravidelné platby na základě smlouvy – zde je účetním dokladem nájemní smlouva.

b2) Užívání provozovny ve vlastním domě

Složitější je, pokud autorizovaná osoba využívá pro svou činnost jednoznačně určenou kancelář, nebo prostory ve vlastním domě (jako sídlo firmy). Z hlediska nákladů nelze v tomto případě uplatnit nájemné, neboť prokazatelně žádné neplatí.

S úhradou energií a provozních nákladů v bytě či rodinném domku je nutno postupovat opatrně. Pokud je vyhrazena jednoznačně místnost – kancelář

provozovna pro podnikatelskou činnost, lze rozpočítat na základě dokladů náklady na vytápění, popř. další provozní náklady v poměru plochy domu užívané k bydlení a k pracovní činnosti.

Obtížné je však takto vyčíslit spotřebu el. energie, neboť by měla být měřena samostatně. Stejný problém vzniká u dalších nákladů v domě, tj. užití telefonu, internetu s platbou televizních a rozhlasových poplatků apod. (Např. u televize s videem zakoupeným na firmu, pro její potřeby **se musí hradit další televizní poplatek**, nelze přeučtovat poplatek hrazený za domácnost. Rovněž za každý radiopřijímač zakoupený na firmu, včetně autorádia, je nutno hradit samostatný poplatek. U telefonů a internetu je nutno vést záznamy soukromých a služebních hovorů, nebo vypracovat předem pevný procentní podíl z účtů.)

b3) Kancelářský materiál

Jako výdaje lze zaúčtovat veškerý materiál související nějakým způsobem s vlastní činností, tj. např. spotřební materiál, papír, organizační pomůcky, tužky, náplně do tiskáren atd. Každý nákup musí být doložen platným účetním dokladem – pokladním blokem nebo fakturou.

b4) Ochranné a pracovní pomůcky

Jako výdaje lze uznat pracovní pláště, pracovní oděv, obuv, přilbu pro návštěvu staveb, popř. včetně zimní varianty oblečení. Uznat lze i např. ochranné brýle pro zkoušky, bezpečnostní pás apod.

Jako u všech výdajů platí tento výdaj jak pro autorizovanou osobu, tak i pro její zaměstnance.

(Jako výdaje nelze uznat např. společenský oděv, obuv apod., byť je nezbytný k účasti na jednání apod.)

b5) Výdaje na vzdělání

- náklady za účast na seminářích, souvisejících s oborem činnosti autorizované osoby, a to i např. z oboru účetnictví v prokázané výši (Pozor! Bez občerstvení, které mnozí pořadatelé do poplatků vnášejí);
- náklady na odborné časopisy, literaturu, pomůcky, normy (lze uznat i náklady na denní tisk pro potřeby firmy, zejména s ohledem na inzertní část);
- výdaje na vzdělání (kurzy související s odborností, účast na odborných exkurzích, zájezdech apod.). V těchto případech nutno prokázat nezbytnost a přímou souvislost s provozem firmy (např. náplň veletrhu). Výdajové doklady je nutno doložit cestovní zprávou, prokazující odbornou náplň této akce. Jedná se někdy o obtížně zdůvodnitelné náklady, a proto doporučuji postupovat opatrně. (Nelze např. uznat náklady na jazykovou přípravu, pokud prokazatelně nesouvisí se spoluprací se zahraniční firmou, nebo s dosažením příjmů od zahraniční firmy.)

b6) Výdaje za služby

- Poddodávky – veškeré náklady za služby související s vlastní podnikatelskou činností (zpracování částí projektové dokumentace, inženýring, planografie, poddodávky na stavbě apod.). Vždy na základě řádné faktury – daňového dokladu, u dodávek stavebních prací včetně rozpisu prací a dodávek;
- služby související např. s údržbou pronajaté nemovitosti, kanceláře apod. (Pozor! Tyto služby musí mít vždy charakter oprav a údržby, např. malování, položení koberců, opravy zařizovacích předmětů apod. a musí být v nájemní smlouvě uvedeno, které běžné opravy na svůj náklad provádí nájemce. Nesmí jít o investiční činnost, např. vybudování další kanceláře, zřízení sociálního zařízení apod., resp. technické zhodnocení pronajímaných prostor – tyto náklady smí hradit pouze vlastník nemovitosti.);
- právní, poradenské a účetní služby, popř. další služby související s podnikáním;
- služby spojené se zřizováním počítačových sítí, připojení internetu, instalací software, opravy a údržba výpočetní a kancelářské techniky, služby dálkového připojení apod.

b7) Výdaje za poštovní a spojové služby

Rozhodující položku v současné době tvoří náklady za telefonní, faxové, e-mailové spojení a internet. Do nákladů lze uplatnit ovšem pouze ty spojové služby, které souvisejí s činností firmy. Je nutno postupovat opatrně, neboť v provozu např. mobilního telefonu je značná část hovorů soukromých a z evidence připojené k fakturám lze odvodit typy spojení, obdobně u faxového a dalších typů spojení.

Složitější je situace v případě pracovny doma a použití domácího telefonu. Není totiž možno prokazatelně oddělit soukromé a služební hovory. Nezbyvá, než soukromé hovory určitou dobu evidovat a následně projednat s FÚ % rozdělení, (v případě např. 30% služebně a zbytek 70% soukromně není třeba).

b8) Výdaje na reklamu

Pouze výdaje přímo propagující podnikatelskou činnost autorizované osoby.

b9) Daně a poplatky

- **daň z nemovitosti**, pokud jde o nemovitost zahrnutou v obchodním majetku firmy a využívanou přímo k podnikatelské činnosti (nutno uplatnit sazby stanovené pro podnikání! – jsou výrazně vyšší)
- **silniční daň** – z vozidel, která jsou prokazatelně používána k podnikatelské činnosti. Výše daně souvisí přímo s typem vozidla a obsahem motoru.

Sazby daně pro běžná osobní vozidla podle § 6 zákona o dani silniční, činí při zdvihovém objemu motoru:

do 800 cm ³		1 200 Kč
nad 800 cm ³	do 1 250 cm ³	1 800 Kč
nad 1 250 cm ³	do 1 500 cm ³	2 400 Kč
nad 1 500 cm ³	do 2 000 cm ³	3 000 Kč
nad 2 000 cm ³	do 3 000 cm ³	3 600 Kč
nad 3 000 cm ³		4 200 Kč

Vše podrobně řeší zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů. Pokud **zaměstnanec AO** používá své vlastní vozidlo, které není v obchodním jmění firmy, hradí firma **daň 25 Kč za každý den**, kdy jej použil ke služební jízdě. (*Poznámka: To nelze využít u vlastního vozidla i pokud není v obchodním majetku firmy!*)

Novelou ustanovení § 6 odst. 6 zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, dochází s účinností od 1. 1. 2008 k zásadní změně podmínek pro snížení sazby daně:

Snížení sazby daně není již vázáno na předpisy EHK OSN a směrnice EU podle úrovně limitů emisí škodlivin ve výfukových plynech, ale na datu první registrace vozidla.

Sazba daně podle ustanovení § 6 podle odstavce 1 i 2, tj. u všech vozidel, se snižuje o:

- 48 % po dobu následujících 36 kalendářních měsíců od data jejich první registrace,
- 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců,
- 25 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců.

Nárok na příslušné snížení sazby daně vzniká počínaje kalendářním měsícem prvé registrace vozidla a končí u téhož vozidla po 108 kalendářních měsících.

Při změně provozovatele vozidla s nárokem na snížení sazby daně lze u nového provozovatele uplatnit příslušné snížení sazby daně nejdříve v kalendářním měsíci zápisu změny provozovatele v technickém průkazu.

U téhož vozidla se nepoužije současně snížení sazby daně podle tohoto odstavce a podle odstavce 5.

Snížení sazby daně se nevztahuje na vozidla registrovaná od 1. ledna 1999, jejichž provozovatelem byla do té doby Armáda České republiky.

Pokud poplatník u vozidel dovezených ze zahraničí nemá údaj o první registraci v technickém průkazu vozidla, může prokázat nárok na snížení sazby daně podle § 6 odst. 7. Podle tohoto ustanovení prokáže poplatník nárok na snížení sazby daně potvrzením nebo jiným dokladem o první registraci vozidla, vydaným příslušným registračním orgánem v zahraničí, popř. registračním orgánem na území České republiky, který má k dispozici údaje k vozidlu, v nichž je první registrace zaznamenána.

- **poplatky správní**, související s podnikatelskou činností, např. za vydání živnostenského listu, stavební povolení, soudní poplatky, bankovní poplatky apod.

b10) Úroky

- **úrok z provozního úvěru na činnost firmy** (může být poskytnut od banky i formou půjčky od soukromé osoby). (*Pozor! V případě půjčky od soukromé osoby lze do nákladů zahrnout pouze úrok odpovídající v dané chvíli běžným bankovním úrokům! Mimořádný pozor na úrok v případě půjčky od osoby blízké či jinak zainteresované!*);
- **úrok z úvěrů a půjček** na pořízení, rekonstrukci a modernizaci dlouhodobého hmotného majetku. Do nákladů lze zahrnout pouze úrok z úvěru v době po uvedení DHM (stavby) do provozu, do té doby je úrok součástí nákladů na pořízení investice.

b11) Pojistné

- pojistné placené z důvodů pojištění odpovědnosti poplatníka za škodu související s podnikatelskou činností (pojištění a připojištění) na základě platné smlouvy;
- pojištění majetku potřebného pro podnikatelskou činnost (např. auta, počítače apod.).

b12) Náklady na pracovní, sociální podmínky a péče o zdraví zaměstnanců

AO sama nemá na tyto náklady nárok. Pokud má zaměstnance, může zahrnout tyto druhy nákladů:

- výdaje na závodní stravování zaměstnanců, pokud je lze zabezpečit až do výše 55 % ceny hlavního jídla, max. však do výše 70 % stravného podle firemní směrnice, tj. v roce 2013 max. 55,30 Kč,
- výdaje na stravenky náhradního stravování (volitelné v ceně 30 – 90 Kč, až do výše 55 % hodnoty stravenky), max. však do výše 70 % stravného podle firemní směrnice, tj. v roce 2013 rovněž max. 55,30 Kč;
- výdaje na hygienické vybavení pracoviště;
- popř. výdaje na lékařské prohlídky a vyšetření (předepsané a nehrzené zdravotní pojišťovnou);
- výdaje na vzdělávání pracovníků;
- výdaje na pracovníky v rozsahu smluveném v kolektivní smlouvě.

Pozor! Stravenky lze uplatnit jako daňově uznatelný náklad zaměstnancům pouze za dny, kdy byli prokazatelně v práci (ne za nemoc, dovolenou či služební cestu).

b13) Další druhy výdajů

- na zabezpečení požární ochrany;
- na uvolnění pracovníka při zabezpečení obranyschopnosti státu;
- výdaje, k nimž je poplatník povinen podle zvláštních zákonů;
- škody vzniklé v důsledku živelních pohrom (záplavy);
- škody způsobené neznámým pachatelem podle potvrzení policie (*pokud se pachatel objeví, nelze tyto škody uplatnit jako náklad, ale je nutno je vymáhat občanskoprávní cestou!*).

b14) Výdaje na pracovní cesty

Ve vazbě na § 24 odst. 2 písm.k) zákona o daních z příjmů, může autorizovaná osoba uplatnit do nákladů za sebe tyto náklady:

- a. užití osobního automobilu;
- b. ubytovací náklady ve výši předloženého hotelového účtu;
- c. výdaje související s přepravou prostředky hromadné dopravy, popř. taxislužbou, ve výši prokázané účetními doklady;
- d. stravné při tuzemských pracovních cestách nad 12 hodin.
- e. ostatní výdaje související s pracovními cestami.

Paušální výdaj na dopravu

V případě, že si AO uplatní paušální výdaj na vozidlo, nemusí vést knihu jízd. Knihu jízd je AO povinna vést, pokud si jako plátce DPH uplatňuje DPH z nakoupených pohonných hmot a z parkovného.

aa) Automobil ve vlastnictví soukromé osoby, automobil nevložen do obchodního majetku (OM)

Varianta 1: kombinace sazby základní náhrady za 1 km a výdaje na PHM v prokázané výši

Účtuje se do nákladů ve výši základní náhrady za 1 km. Tato náhrada se stanoví podle vyhlášky ve výši paušální částky za 1 km, pro rok 2013 u osobních silničních motorových vozidel se stanoví sazba **3,60 Kč/km**.

Druhá složka náhrady je za spotřebu benzínu. Průměrná spotřeba benzínu automobilu je dána aritmetickým průměrem ze 3 – 4 údajů, uvedených v technickém průkazu vozidla. Náhrada se proto vynásobí počtem ujetých kilometrů a cenou spotřebovaných pohonných hmot. Podle novely zákona o dani z příjmů se vychází

z ceny prokázané dokladem o nákupu. Neprokáže-li se tato cena, vypočte se výše náhrady podle ceny stanovené vyhláškou MF ČR na počátku roku 2013 pro zaměstnance, která platí i pro OSVČ:

BA95	36,10 Kč
BA98	38,60 Kč
Nafta	36,50 Kč

Při takto pojaté náhradě nelze do nákladů firmy účtovat již žádné jiné výdaje související s provozem automobilu, s výjimkou dálniční známky a silniční daně.

OSVČ je povinna vést knihu jízd!

Varianta 2

Paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem, platnost v roce 2013

Uplatní se paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem ve výši 5 000 Kč za každý celý kalendářní měsíc, za které se podává daňové přiznání a ve kterém poplatník využíval příslušné motorové vozidlo

k dosažení, zajištění nebo udržení příjmů. Používá-li poplatník motorové vozidlo, u něhož uplatňuje paušální výdaj na dopravu pouze zčásti k dosažení, zajištění nebo udržení příjmů, lze na takové vozidlo uplatnit pouze 4 000 Kč za měsíc.

Paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem lze uplatnit nejvýše za 3 vlastní vozidla a nahrazuje pouze výdaje za pohonné hmoty a parkovné.

OSVČ nevede knihu jízd! OSVČ si nemůže uplatnit DPH z benzínu či nafty.

V případě již zaúčtovaných výdajů na pohonné hmoty a parkovné v daňové evidenci (DE) je nezbytné tyto výdaje v DE odúčtovat nebo zaúčtovat jako nedaňový výdaj.

OSVČ není povinna vést knihu jízd.

Varianta 3

Paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem a základní náhrada za 1 km jízdy.

AO, OSVČ si uplatní paušální výdaj na vozidlo ve výši 5 000 Kč nebo 4 000 Kč za každý měsíc a dále si uplatní základní náhradu ve výši 3,60 Kč/km. Žádné další výdaje nelze uplatnit.

OSVČ je povinna vést knihu jízd!

ab) Automobil vložen do obchodního majetku firmy

AO je takto veden, ať je zakoupen z prostředků firmy, nebo do obchodního majetku vložen, nebo pořízen na leasing a do obchodního majetku vložen.

Varianta 4

Podle prokázaných výdajů souvisejících s provozem vozidla a dle prokázaných výdajů na PHM.

AO, OSVČ účtuje v daňové evidenci všechny výdaje s provozem automobilu související, opravy, pojistné, náhradní díly a pohonné hmoty podle daňových dokladů prokazujících nákup těchto hmot.

Při současném použití automobilu pro soukromou potřebu je nutné sečíst za rok veškeré výdaje uplatněné na provoz automobilu (bez silniční daně a dálniční známky) a v závěrkových úpravách odečíst od nákladů část v poměru počtu kilometrů pro soukromou a služební potřebu.

OSVČ vede knihu jízd!

Plátce DPH si může uplatnit DPH!

Varianta 5

Paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem, platnost v roce 2013

Uplatní se paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem ve výši 5 000 Kč za každý celý kalendářní měsíc, za který se podává daňové přiznání a ve kterém poplatník využíval příslušné motorové vozidlo k dosažení, zajištění nebo udržení příjmů. Používá-li poplatník motorové vozidlo, u něhož uplatňuje paušální výdaj na dopravu pouze zčásti k dosažení, zajištění nebo udržení příjmů, lze na takové vozidlo uplatnit pouze 4 000 Kč a měsíc.

Paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem lze uplatnit nejvýše za 3 vlastní vozidla a nahrazuje pouze výdaje za pohonné hmoty a parkovné.

V případě již zaúčtování výdajů na pohonné hmoty a parkovné v daňové evidenci (DE) je nezbytné tyto výdaje v DE odúčtovat.

Rovněž tak nelze uplatnit DPH z pohonných hmot a parkovného. V případě již jejich uplatnění je třeba tento nadměrný odpočet vrátit a výdaje odečíst na daňovém přiznání.

Poplatník si může uplatnit odpisy a další prokázané výdaje související s provozem vozidla – opravy, servis, mytí, dálniční známku, daň silniční, pojištění vozidla. Plátce daně si může u prokázaných nákladů na provoz vozidla uplatnit DPH

OSVČ nevede knihu jízd!

Pozor:

V průběhu zdaňovacího období nelze měnit způsob uplatnění paušálního výdaje na dopravu na způsob uplatnění výdajů dle prokázaných výdajů či stanovených zvláštním předpisem. V měsíci pořízení či vyřazení motorového vozidla lze uplatnit poměrnou část paušálního výdaje na dopravu.

da) Stravné

Podle zákona o dani z příjmu náleží autorizované osobě – podnikateli stravné pouze u cesty trvající **déle než 12 hodin**. U zaměstnanců je nárok na stravné u cesty trvající již 5 – 12 hodin.

Aby bylo možno vyplácet stravné, je **nezbytné vypracovat samostatný předpis**, který stanoví výši stravného vypláčeného firmou. Výše stravného je upravena podle zákona č. 262/2006 Sb., § 163, resp. § 176. Pro rok 2013 podle § 163 a § 176 Vyhláška pro náhrady stravného při tuzemských pracovních cestách stanoví částky v rozmezí:

v rozmezí 66 – 79 Kč	u pracovní cesty od 5 do 12 hod.
v rozmezí 100 – 121 Kč	u pracovní cesty v konání 12 do 18 hodin
v rozmezí 157 – 181 Kč	trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin

Za každé poskytnuté jídlo při cestě na náklady firmy, např. při ubytování, konání akce (snídaně či oběd), je zaměstnavatel oprávněn za každé uvedené jídlo stravné krátit až o hodnotu:

- 70% stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin;
- 35% stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin;
- 25% stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

db) Stravné při zahraničních cestách

Při zahraničních cestách se vyplácí stravné v měně státu, který je navštíven, popř. hlavního státu – cíle cesty.

Výše stravného je stanovena podle § 189 zákona č. 262/2006 Sb. a dále pro rok 2013 platnou vyhláškou, pro všechny státy světa. Z nejnavštěvovanějších zemí je tato výše pro rok **2013**:

Německo	45 EUR
Rakousko	45 EUR
Francie	40 EUR
Itálie	45 EUR
Švýcarsko	75 CHF
Velká Británie	40 GBP

Španělsko	40 EUR
USA	50 USD
Slovensko	35 EUR
Maďarsko	35 EUR
Rusko	45 EUR
Polsko	35 EUR

Tyto sazby jsou určeny na kalendářní den zahraniční pracovní cesty, trvá-li cesta déle než 12 hodin po překročení hranic, a jsou stejné pro podnikatele i zaměstnance. Pokud trvá cesta méně než 12 hodin, poskytnete se v polovině sazby.

Dále je možné vyplatit kapesné do výše **40 % stravného**. Náhrada za pohonné hmoty se může v přepočtu cizí měny uvažovat až za kilometry ujeté v zahraničí nad 350 km. (Rozhodná doba je doba překročení státní hranice.)

e) Ostatní výdaje související s pracovní cestou podle předložených dokladů:

- poplatky za užití dálnic;
- dálniční známky;
- poplatky za parkování;
- telefonní účty;
- vstupné na veletrhy a výstavy s odbornou tematikou;
- nákup map, odborné literatury apod.

Pro každou služební cestu je třeba vystavit zprávu – souhrn účetních dokladů (evidence cestovních účtů). Pro zaměstnance je nutno vždy cestovní příkaz podepsat majitelem firmy.

Upozornění:

Podle § 38 odst. 1 zákona je nutno u těch, kteří nevedou účetnictví, použít pro přepočtení cizí měny jednotný kurz stanovený podle pokynu Generálního finančního ředitelství – GFR – pokyn řady D GFR, (pro rok 2014 - Pokyn GFR -D-14), který stanoví jednotné přepočty za zdaňovací období pro rok 2013: např. EUR = 25,12 Kč

b15) Leasing

Jedná se o nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku.

Výdajem uznaným jsou rovněž leasingové splátky, s ohledem na novelizaci zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 24 odst.2 písm.h) bodu 2. však u poplatníků; kteří vedou daňovou evidenci, je výdajem **pouze v poměrné výši**, připadající ze sjednané doby na příslušné daňové období.

b16) Drobný dlouhodobý hmotný majetek (DDHM)

Dále lze do výdajů zahrnout veškeré předměty (**DDHM do 40 000 Kč** včetně), pokud je v tom roce zařazen do používání, řádně evidován a souvisí s podnikatelskou činností. (Evidován pak musí být pouze DDHM, jehož pořizovací cena je vyšší než **3 000 Kč**.)

Pozor: U AO, které nejsou plátcí DPH, je **výše uvedená hranice pro zařazení do drobného majetku včetně DPH!**

Jako předměty související s podnikáním AO je možno charakterizovat nejlépe kancelářský nábytek, kalkulačky, svítidla, ochranné pomůcky, drobné kancelářské předměty, kopírovací a výpočetní technika, přístroje apod.

Problémy:

Např. složité je uznávání televize, videa, videokamery (musí být prokazatelně k dispozici v kanceláři, sloužit např. k zjištění stávajícího stavu posuzovaných staveb).

Jako DDHM nelze zahrnout jednotlivé předměty sloužící k vybavení firemního auta (např. potahy, rádio, střešní okno), pořízené v roce pořízení vozidla – jedná se o technické zhodnocení DHM. Tyto DDHM (technické zhodnocení) lze odepsat jako náklad u všech předmětů do 40 000 Kč, ale až v případě jejich pořízení v jiném roce, než v roce pořízení vozidla.

b17) Příspěvky za členství v ČKAIT

Daňově uznatelným režijním nákladem je rovněž členský příspěvek Komoře i další výdaje s členstvím související, neboť podle § 24 odst. 2d jde o příspěvek právnické osobě, kde povinnost členství vyplývá ze zákona. **Podle novelizace platné od 1. 1. 2001 jsou odpočitatelným nákladem podle § 24 odst. 2 písm. d) příspěvky právnickým osobám, pokud povinnost členství vyplývá ze zvláštního právního předpisu, nebo členství, je nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání (činnosti).**

b18) Software

Drobný dlouhodobý nehmotný majetek je do částky 60 000 Kč odepisován rovnou do spotřeby. Přes tuto částku je odepisován software rovnoměrně pro dobu 36 měsíců (v poměrné části zasahující do příslušného roku).

Upozornění!

Výčet režijních výdajů není, ani nemůže být úplný a ani zákon je taxativně nevymezuje. Vždy musí být splněn základní znak, že jde o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Další speciální případy je nutno řešit v souladu s § 24 a § 25 zákona o daních z příjmů.

5.2 DAŇOVÉ VÝDAJE AO V ZÁVĚRCE K DAŇOVÉ EVIDENCI

5.2.1 Odpisy

Důležitou závěrkovou úpravou výdajů jsou odpisy z hmotného majetku – předmětů o ceně vyšší než 40 000 Kč. Do výdajů v běžném roce lze z hmotného investičního majetku převést pouze takové části pořizovací hodnoty majetku, kterou zákon připouští. Lze použít dva způsoby odepisování:

- lineární;
- zrychlený.

Z praktického hlediska doporučujeme u předmětů s dobou životnosti do 3 let zrychlené odepisování, u ostatních lineární. Doporučuje se rovněž vést pouze odpisy daňové, tj. 1x za rok, což zákon připouští.

Vstupní cena pro odepisování může být:

- pořizovací (na základě faktury, kupní smlouvy apod.);
- vlastními náklady (stavba ve vlastní režii);
- reprodukční pořizovací cena (cena, za niž by bylo možno majetek pořídit, existuje-li, kdyby se kupoval, např. soudní odhad);

Oceněný majetek se začlení do jedné ze šesti odpisových skupin. **Toto zařídění nesmí být po celou dobu odepisování měněno.** Ocenění a zařídění se provede na tzv. inventární kartě majetku, která musí být vystavena ihned po jeho pořízení. **Odpisové skupiny jsou:**

Odpisová skupina	Doba odpisu
1	3 roky odpisové
2	5 let odpisových
3	10 let odpisových
4	20 let odpisových
5	30 let odpisových
6	50 let odpisových

Šestá skupina opět vrácena poslední novelizací v rámci reformy veřejných financí a je určena pro administrativní budovy, hotely, obchodní domy, společenská, kulturní, školicí a církevní střediska a památky. Týká se ovšem pouze nového majetku pořízeného po 1. 1. 2004 – neupravuje se odpisování dříve zařazeného majetku.

Příklady (vybrané z hlediska užití v malé firmě):

Zařídění hmotného a nehmotného majetku	
Druh	Skupina
Automobily osobní, dodávkové, N1, nákladní	2
Kancelářské stroje – počítače a běžná reprografická technika	1
Inventář (kancelářský nábytek přes 40 000 Kč, televize, video, kamera apod.). Ofsetové tiskařské stroje, stroje pro tisk (SKP 29.56)	2
Lešení, bednění, přívěsy, speciální vozy, ostatní stavební stroje	2
Stavební buňky, trezory, kotle, zdvihací a manipulační zařízení, klimatizace apod.	3
Budovy ze dřeva a lehkých hmot, vedení, oplocení, inženýrská díla	4
Budovy zděné a ostatní, mosty a ostatní stavby, studny Byty a nebytové prostory vymezené jako jednotky zvláštním předpisem Administrativní budovy	5
Pozemky, umělecká díla apod.	0

Při použití zrychleného odpisování je nutno postupovat podle zákona.

Lineární odpisování se stanoví takto:

Skupina	1. rok	V dalších letech	Pro zvýšenou vstupní cenu
1	20,0 %	40,0 %	33,3 %
2	11,0 %	22,25 %	20 %
3	5,5 %	10,5 %	10 %
4	2,15 %	5,15 %	5,0 %
5	1,4 %	3,4 %	3,4 %
6	1,02 %	2,02 %	2,0 %

AO při pořízení nové techniky může v prvním roce pořízení odpis zvýšit o 10 %, u některých odpisových skupin podle § 31 odst. 1 písm. d) Potom odpisování vypadá následovně:

Skupina	1. rok	V dalších letech	Pro zvýšenou vstupní cenu
1	30,0 %	35,0 %	33,3 %
2	21,0 %	19,75 %	20 %
3	15,4 %	9,4 %	10,0 %

Odpisy je možno uplatnit v roce pořízení jako v 1. roce užívání, bez ohledu na datum, kdy byl majetek pořízen. Pokud je předmět prodán (platí i pro drobný dlouhodobý hmotný majetek), je nutno celý příjem zúčtovat jako příjem zdanitelný, naopak zůstatková hodnota se zúčtuje jako výdaj.

Při vyřazení dlouhodobého hmotného majetku v průběhu roku je možno uplatnit daňové odpisy ve výši ½ stanoveného odpisu pro příslušný rok.

Technické zhodnocení je vlastně zvýšení hodnoty investice přesahující v roce 40 000 Kč (např. nastavba objektu). Při odpisování technického zhodnocení se potom postupuje v dalších letech odpisem ze zvýšené ceny sazbou uvedenou ve sloupci (pro zvýšenou vstupní cenu). V posledním roce se potom odečte zbytek neodepsané hodnoty. Technické zhodnocení je nutno uplatnit i např. na zcela odepsaném investičním majetku. **Potom se odepisuje v té skupině, do níž patřil původní majetek.** U technického zhodnocení je vždy rozhodující správné rozhodnutí o tom, co je technickým zhodnocením (je to např. nastavba, přístavba). U oprav je technickým zhodnocením vše, co nespĺňuje charakteristiku opravy, tj. mimo výměnu opotřebovaných prvků. Největší problémy vznikají u výměny opotřebovaných prvků, kde vzhledem k pokroku techniky dochází současně i ke změně parametrů – okna špaletová za eurookna, jednoduché zasklení za dvojsklo apod.

Poznámka: Odpisování je složitou agendou, zde byl podán pouze stručný výtah pro běžné použití. U složitějších případů (spoluvlastnictví, pokračování v odpisování apod.) je nutno se vždy poradit s odborníkem.

5.2.2 Rezervy

Počínaje dnem 1. 1. 2009 je třeba finanční prostředky v plné výši rezervy na dané období převést na samostatný účet v bance, a to nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání.

Z tohoto důvodu se domnívám, že tvorba rezervy na opravy majetku je nereálná a není dále popisována.

5.3 CO NENÍ DAŇOVÝM VÝDAJEM (§ 25)

Následující seznam obsahuje příklady výdajů podle § 25 zákona o dani z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, které za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat:

- výdaje na pořízení odpisovaného dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku (veškeré investice i technické zhodnocení);
- splátky jakýchkoliv úvěrů (investičních i provozních);
- úroky z úvěrů na pořízení odpisovaného majetku do doby jejich pořízení (vedení do provozu, kolaudace stavby apod.);
- výdaje na zvýšení základního kapitálu firmy;
- výdaje na nákup cenných papírů;
- osobní příjem (spotřeba) autorizované osoby;
- placené penále a pokuty (s výjimkou smluvních, úroků a poplatků z prodlení);
- výdaje nad limity stanovené zákonem (např. vyšší stravné či kapesné vyplácené pracovníkům, vyšší příspěvek na oběd apod.);
- tvorba rezervních, sociálních a jiných fondů;
- vklady do účasti na podnikání jiných fyzických či právnických osob;
- zůstatková cena vyřazeného a neprodaného hmotného a nehmotného investičního majetku;
- daně – z příjmů, dědické, darovací;
- výdaje na reprezentaci, s výjimkou reklamních či propagačních předmětů s logem firmy, nebo názvem propagované činnosti, jehož cena nepřesahuje 500 Kč a který není, s výjimkou tichého vína, předmětem spotřební daně (alkohol, cigarety);
- úroky z úvěrů poskytnutých zahraničními partnery (ve výši převyšující čtyřnásobek základního jmění ve zdaňovacím období);
- úroky z úvěrů poskytnutých osobami, které se podílejí na jmění příjemce úvěru (manžel, manželka), převyšující rovněž čtyřnásobek základního jmění v zúčtovacím období;

- dary – vždy se účtují jako položky neovlivňující základ daně (jejich uplatnění se řeší v daňovém přiznání);
- úroky z úvěrů a půjček v částce přesahující obvyklou výši úroků (poskytnutou peněžními ústavy) za příslušné zdaňovací období;
- nájemné za umělecká díla a výdaje na jejich pořízení, pokud nepřesáhnou částku 40 000 Kč u poplatníků, kteří nevedou účetnictví;
- manka a škody, s výjimkou živelních událostí a způsobených neznámým pachatelem.

5.4 POJISTNÉ SOCIÁLNÍ, NEMOCENSKÉ A ZDRAVOTNÍ

Počínaje rokem 2008, zaplacené sociální pojištění a zdravotní pojištění není daňovým výdajem autorizované osoby, není proto dále popisováno.

6 DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ

Pro rok 2013 je platný vzor tiskopisu č. 20 a pokyny k vyplnění přiznání k dani z příjmu fyzické osoby vzor č. 21. Tiskopis daňového přiznání je k dispozici na příslušném územním pracovišti FU nebo internetových stránkách www.mfcr.cz.

6.1 PODKLADY DAŇOVÉHO PŘIZNÁNÍ

Každá autorizovaná osoba, která činnost provádí jako svou hlavní činnost (svobodné povolání, osoba samostatně výdělečně činná) nebo vedle zaměstnání či pobírání důchodu, je povinná podat daňové přiznání a sama stanovit daň z příjmu za zdanitelné období (zpravidla rok), pokud její příjem přesáhne částku **15 000 Kč**, resp. je zaměstnána a současně její jiné příjmy přesáhly částku **6 000 Kč**. Daňové přiznání je povinná podat i v případě, že příjmy nepřesáhly 15 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

V *kap.3.1* je popsáno vedení daňové evidence ve smyslu zákona č. 586/1992 Sb. Průkaznost daňové evidence je důležitou podmínkou pro správné stanovení daní. Závěrkové úpravy částečně zde popsané potom stanoví jednoznačně podklad pro vyplnění daňového přiznání. Závěrkové úpravy tedy zahrnují ty úpravy, které nemají obraz v pohybu peněz, ale mají význam pro uzavření zápisu na závěr kalendářního roku.

Patří sem ze zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tyto operace:

- **Daňové odpisy** – postup při stanovení úhrnu daňových odpisů hmotného a nehmotného investičního majetku je uveden v *kap. 5*.
- **Úpravy příjmů a výdajů proúčtovaných v průběhu zdaňovacího období**, které svým charakterem neodpovídají ustanovením zákona o daních z příjmů, i když byly původně proúčtovány jako zdanitelné příjmy, nebo uznatelné výdaje (opravy chyb, popř. úpravy skutečností), které se do konce zdaňovacího období změnilly. (*Např. proúčtovaná škoda byla uznána jako škoda způsobená živelní pohromou, předmět záúčtovaný jako drobný hmotný investiční majetek v ceně do 40 000 Kč se přikoupením další integrální části stal předmětem, který patří do odpisovaného hmotného investičního majetku apod.*)
- Proúčtování dopadu **leasingových splátek** o pronájmu věci s následnou koupí.
- **Úpravy výdajů z důvodů užití služebního vozidla pro soukromé účely, uplatnění paušálního výdaje na pohonné hmoty a parkovné.**
- Úpravy výdajů z důvodů **tvorby, popř. čerpání rezervy** na opravy hmotného investičního majetku.
- Veškeré **další úpravy**, vyplývající z rozporu zúčtování jednotlivých položek a ustanovení daňových zákonů, resp. z přechodných ustanovení a jejich dopadů.
- Vyřadí se příjmy spočívající z **úroků na běžném účtu** (přenáší se do kapitálových výnosů).

Veškeré výdaje, které nejsou prokazatelně doloženy, se musí vyřadit. Výše uvedené úpravy teprve stanoví daňový základ podle § 23, braný jako rozdíl mezi příjmy (s výjimkou příjmů od daně osvobozených) a výdaji vynaloženými na jejich dosažení, zajištění a udržení.

Souhrn výše uvedených daňových operací se projeví ve stanovení konečného rozdílu mezi příjmy a výdaji OSVČ v zápise na závěr kalendářního roku.

Do daňového přiznání se potom přenáší jako **rozdíl příjmů a výdajů**.

Postup vyplnění DPFO AO je uveden v Pokynech k vyplnění přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2013 (vzor č. 21) a v Pokynech k příloze č. 1.

6.2 DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ

Podle zákona č. 337/92 Sb., o správě daní a poplatků, je každá fyzická osoba povinná podat přiznání k dani z příjmu nejpozději do 31. března následujícího roku. Pokud se dá zastupovat daňovým poradcem, potom je termín až do 30. června následujícího roku.

Přiznání k dani z příjmu typu B (4 str.)

- Příloha č. 1 – Příjmy z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti (2 str.)
- Příloha č. 2 – Příjmy z pronájmu a ostatní příjmy (1 str.)
- Příloha č. 3 – Výpočet daně z příjmů dosažených za více zdaňovacích období, ze zahraničí a slev (2 str.)

Z hlediska autorizovaných osob jde třeba o kombinaci příjmů ze zaměstnání a činnosti autorizované osoby jako osoby samostatně výdělečně činné.

Základem daně z příjmu je součet všech dílčích základů daně samostatně stanovených.

Do základu daně se nezahrnují příjmy, které se podle § 36 zdaňují zvláštní sazbou daně. Jsou to například:

- úroky z vkladů termínových, dluhopisů, podílových listů (15 %), pokud úroky neplynou ze zdrojů zahrnutých v obchodním majetku;
- výnosy z akcií (15 %);
- podíly ze zisku z účasti ve společnosti s ručením omezeným a v družstvech (15 %);
- ze zisku tichého společníka (15 %);
- z vypořádacího podílu při zániku účasti v obchodní společnosti (15 %);
- ceny veřejných soutěží (15 %);
- úroky z vkladních knížek (15 %);
- příjmy autorů za příspěvek do novin, časopisů, rozhlasu nebo televizi (15 %), z nich se ale platí zdravotní pojištění!
- příjmy z pracovního vztahu § 6 odst. 4 zákona o dani z příjmu (dohoda o provedení práce), pokud výše příjmu nepřesáhla 5 000 Kč v měsíci a zaměstnanec neuplatňuje slevu na dani.

Výše uvedené příjmy se v daňovém přiznání neuvádějí, neboť daň se odvádí přímo finančnímu úřadu při realizaci příjmu.

6.3 PLACENÍ ZÁLOH

Zálohu na daň podle § 38a zákona o dani z příjmu nemusí platit AO, jejíž daňová povinnost **nepřesáhla 30 000 Kč**.

Ti, jejichž daňová povinnost byla v rozmezí **30 000 Kč – 150 000 Kč**, platí zálohy k **15. 6. a 15. 12.** běžného roku, vždy ve výši 40 % poslední známé daňov1. Došlo k é povinnosti.

AO, jejichž daňová povinnost přesáhla **150 000 Kč**, platí zálohy čtvrtletně, ve výši 25 % poslední známé daňové povinnosti vždy k **15. 3., 15. 6., 15. 9. a 15. 12. běžného roku**.

Poslední známá daňová povinnost je ta, kterou si AO sama vypočetla a uvedla v posledním daňovém přiznání. Pozor, ale platí se poprvé až za období následující po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání. Podá-li se tedy 31. 3., platí se až od **15.6.** Zálohy se zaokrouhlují na stokoruny nahoru.

Autorizovaná osoba, která je současně zaměstnancem, neplatí zálohy na daň z příjmu podle § 38a odst. 6 zákona o dani z příjmu tehdy, nepřesáhl-li příjem ze samostatné výdělečné činnosti v roce předcházejícím výši příjmu ze zaměstnání 50 % z celkového základu daně! Pokud příjem ze zaměstnání činil **15 – 50 % celkových příjmů, platí zálohy v poloviční výši**, pokud činí méně než 15 % platí zálohy v plné výši.

Doplatek daně je nutno poukázat finančnímu úřadu připsáním na jeho účet vždy nejpozději ke dni, k němuž je termín podání daňového přiznání, tedy 31.3., resp. 30.6. běžného roku.

Další informace k problematice financí a daní najdete na internetových stránkách Ministerstva financí: www.mfcr.cz. Zde lze získat řadu dalších aktuálních informací, a existuje zde možnost u vybraných daní podávat přiznání k nim elektronicky – internet nebo disketa.

Změny pro rok 2012 a pro roky následující podle daňového řádu:

Poplatníci jsou povinni příslušná daňová přiznání podat příslušnému FÚ ve stanovený den.

Při opožděném podání po stanoveném dni jim SD vyměří pokutu min. 500 Kč

Pro placení daní a záloh na daň je stanoven příslušný termín + 4 dny bez sankce. Počínaje 5. dnem bude SD vyměřeno penále z prodlení.

6.4 ZMĚNY PRO ROK 2013 NEUVEDENÉ V JINÝCH KAPITOLÁCH

1 Došlo k navýšení limitu plateb zaměstnavatele na penzijní pojištění a důchodové spoření, osvobozených od daně z příjmů, z 24 000 Kč na 30 000 Kč – jedná se o zvýšený daňový výdej zaměstnavatele.

2 Od celkového základu daně z příjmů fyzických osob lze ve zdaňovacím období 2013 odečíst příspěvek na penzijní připojištění v celkovém úhrnu nejvýše 12 000 Kč, snížený o 12 000 Kč (roční platba tak musí alespoň činit 24 000 Kč).

3 Nově je zavedeno solidární zvýšení daně podle § 16a, které činí 7 % a to z kladného rozdílu mezi součtem ročních příjmů ze zaměstnání či z podnikání a 48 násobku průměrné mzdy stanovené podle zákona na sociální zabezpečení (1 242 432 Kč).

4 Poplatníci, kteří k 1. 1. zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění, si nemohou snížit daň o částku 24 840 Kč, a to pro roky 2013 ž 2015.